

בכלל בוסמין?

הכוללת ש"אין לך בידי".

שנינו במשנה: **תן לי פקדון ותשומת יד וגזל שיש לי בידך**. תן לי חיטין ושעורין וכוסמת וכו'.

חד אמר, **אפרטי מייחייב**, על כל אחת ואחת. אבל **אכללי** על שבועתו הכוללת, **לא מייחייב** חיוב נוסף,

אמר רבי יוחנן: אם אין לו עליו אלא פרוטה אחת **מכולם**, מכל התביעות יחד, כגון שהחיטין, השעורין והכוסמת, שוין כל אחד פחות משה פרוטה, ועל פחות משה פרוטה אין תביעת ממון, הרי שאם כולם יחד שוים פרוטה, **מצטרפת** הפרוטה לתביעת ממון, לחייבו קרבן משום כפירה בממון.⁴⁰

ולפי זה זה שאמר רבי יוחנן שפרוטה אחת מצטרפת, הוא רק בנושע שבועה כוללת, שמצטרפת הפרוטה מכל מרכיבי השבועה הכוללת. אבל, אם פירט בשבועתו מספר פרטים, אין הם מצטרפים לפרוטה, שהרי הוא חייב על כל פרט חיוב נפרד בתור שבועה נפרדת.

פליגי בה רב אחא ורבינא. באופן שתבעו על חיטין, שעורין וכוסמין. וכפי ששנינו במשנה שחייב על כל אחת ואחת. ונחלקו רב אחא ורבינא: האם חייבים רק משום שבועות הפרטים, היינו החיטין השעורין וכולי, שחייבים על כל אחת ואחת, או שחייבים קרבן נוסף גם משום השבועה

חד אמר **אכללי נמי מייחייב**. וחייב קרבן על שבועתו הכוללת, בנוסף לקרבנות שמביא על כל אחת ואחת.

ולפי זה, לרבי יוחנן מצטרפת פרוטה מכל סוגי הפרטים לחייבו משום השבועה הכללית.

גזל ארבעת המינים מעכו"ם, אינו יוצא בזה ידי חובתו בסוכות, כיון שלא נקרא "לכם". ולכן, כל זמן שלא מחל הנגזל, ודאי שאין הגזילה שייכת לגזלן. ומשום כך מצטרפין הגזילות לחשבון שוה פרוטה. ומתחייב קרבן שבועה על כפירתו.

ולמד האמרי בינה מדין זה, שאם לא מוחל הנגזל ומצטרפות הגזילות לשוה פרוטה — יכול הנגזל להוציא ממנו בדיינים!

[אך מכל מקום צריך עיון. שהרי במסכת בבא קמא קה א מבואר שפחות משה פרוטה אינו ממון. לכן נראה להעמיד דברי הגמרא באופן שגזל בבת אחת, וכל הגזילה כולה — ממון היא!]

40. הקשה ה"שער המשפט" בסימן י"ב: הלא על פחות משה פרוטה, קיימא לן שישראל מוחל, ואם כן, כיון שכבר מחל על הגזילות, כל אחת בפני עצמה, איך מצטרפות הגזילות לשוה פרוטה?

[אמנם אפשר להעמיד שגזל את שלשתן בבת אחת, ועל כן נחשבות ל"גזילה אחת"].

ותירץ ה"אמרי בינה" בסימן י"ב דדין זה שישראל מוחל על פחות משה פרוטה, נאמר רק לענין כך שפטור הגזלן מהשבה, אף אם הנגזל אינו מוחל. אך אין הגזילה שייכת לגזלן, באופן שאינו מוחל.

ודומה דבר זה לדינו של בעל ה"יראים" שפסק כי אף שגזל הגוי מותר, מכל מקום, אם